

quidem ratio tua esset peroptima; sed quoniam se habet punctum physicum in rebus physicis, ut mathematicum in mathematicis, non è re erit, si cogites nullius vere ac proprie loquendo, sive magnitudinis, sive figuræ realis esse punctum reale, quod est atomus: vel præsertim quia omnis magnitudinis ac figuræ principium quoddam est, quod perinde & omnis magnitudinis, & figuræ expers esse necesse est, id est, omnis magnitudinis figuratæ: ita ut, si tibi displiceret atomum cubicam esse atomum, propter sex facies terminatas ad octo angulos, non assume pro atomis, nisi quod cogitari extremum possit in angulis istis; aut si adhuc extrema ista alicujus figuræ tibi compareant, rursus non assume pro atomis, nisi quæ istius figuræ extrema fuerint, & sic deinceps donec intellectus ad eam excogitatam extremitatem pervenerit, in qua vix figuram ullam perspiciat: & hæc erit exiguitas non figurata puncti physici, quod est atomus. Quæ tamen hinc dico de atomis figurarum expertibus, non affirmo, nec tam à vobis admittenda, quàm meditanda propono.

ROCCHIUS. Novi aliquid hinc à te audio, optime Philalethes, quod postmodum speculabor: interim verò non mihi displicet: sed quod Pazzio nostro non placeat hinc conjicio, quod te loquente caput non semel in aures moverit.

PAZZIUS. Movi sane & ægre tuli novitatem istam; sed quæso ne altercationibus istis accessoriis, in quas, ubi novitas te titillat, libenter te effunderes, removeamus Philalethem nostrum à serie supra rogati sermonis.

VI.
Unde oriatur
primaria
discordia de
formis &
atomis inter
philosophos

PHILALETHES. Rogabas, si bene memini, ut proderem & refecarem caput, unde progerminant hæc vestra de formis atomisque dissidia. Caput illud facile est prodere: quia enim inter vos de materia à Deo creata convenitur, quin & de illa, seu divisa, seu divisibili in portiones adeò parvas, ut vel atomi sint, vel pro atomis possint accipi, non aliunde reputas, mi Pazzi, istas atomos ad alterationes &